

Arbetsmiljöverket
Enheten för kemi, mikrobiologi och toxikologi
Att: Karin Staaf
Via e-post: arbetsmiljoverket@av.se

Stockholm
2021-02-26

Ert dnr
2021/048335

Vårt dnr
2021/147

Remissvar angående förslag till föreskrift om ändring av Arbetsmiljöverkets föreskrifter och allmänna råd om kemiska arbetsmiljörisker (AFS 2011:19)

Näringslivets Regelnämnd NNR har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

Genom Reach-förordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EG nr 1907/2006) kommer en begränsning att införas, som innebär krav på utbildning för de som arbetar med diisocyanater. Denna begränsning träder i kraft den 24 augusti 2023.

Krav på utbildning för hantering av diisocyanater regleras idag i 37 e § i Arbetsmiljöverkets föreskrifter om kemiska arbetsmiljörisker (AFS 2011:19). För att inte dubbelreglering ska uppstå, föreslår Arbetsmiljöverket att det nuvarande nationella kravet på utbildning för de som arbetar med diisocyanater stryks. Denna ändring innebär att utbildning fortfarande krävs, men istället regleras i Reach-förordningen.

Det som stryks, och inte direkt ersätts genom regleringen i Reach-förordningen, när Arbetsmiljöverket tar bort kravet på utbildning för hantering av diisocyanater, är sanktionsavgiften som kan utgå om utbildningsintyg saknas. Enlig Reach-förordningen finns det dock möjlighet att stoppa arbetet om utbildning saknas. Arbetsmiljöverket gör bedömningen att det inte blir någon påverkan på de berörda företagen vid strykande av kravet på utbildning för hantering av diisocyanater.

Inledning

Generellt sett ser NNR positivt på att dubbelregleringar elimineras och att vilka regler som gäller tydligt hänvisas till där företagen söker information i ämnet.

NNR menar att utformningen av den hänvisning till EU-regleringen som Arbetsmiljöverket (nedan AmV) planerar att lägga in i sina föreskrifter har betydelse för regelefterlevnaden. Konsekvensutredningen behöver innehålla en beskrivning av vilka överväganden och vilka tekniska hjälpmedel som avses tillämpas i hänvisningen för att göra regelefterlevnaden så enkel som möjligt för företagen. NNR frågar sig om AmV har övervägt att ta fram en vägledning i detta syfte.

Konsekvenser

AmV skriver i konsekvensutredningen avsnitt 7. att det inte blir någon påverkan på företagen när det nationella kravet på utbildning tas bort. Detta påstående förefaller behöva nyanseras. NNR frågar sig exempelvis hur beslutet påverkar de företag som hittills har arrangerat utbildningar i ämnet. NNR frågar sig vidare hur Reach-homologa utbildningar kommer att skilja sig från de utbildningar som erbjudits hittills, innehållsmässigt, kostnadsmässigt, metodmässigt (lärarledda utbildningar/digitala utbildningar), examinationsmässigt osv. Hur ser processen ut för att godkänna nya företag att erbjuda Reach-homologa utbildningar i ämnet. Detta är frågor som behöver besvaras i en konsekvensutredning för att remissinstanserna ska kunna ta ställning till förslaget och dess effekter.

NNR har i många år arbetat med att granska hur olika kommuner och länsstyrelser tillämpar regelverk i form av tillståndsgivning, tillsyn och kontroll. Ett regelverk kan vara mycket väl utformat i grunden men ändå ge upphov till problem när olika självständiga myndigheter tillämpar samma regelverk på företagets verksamheter. Skillnader i tillämpningen kan uppkomma och detta påverkar företagen på ett negativt sätt, exempelvis när det gäller konkurrenskraften och/eller den administrativa belastningen. NNR frågar sig hur den aktuella förändringen kommer att påverka AmVs tillsynsverksamhet och om tillämpningsskillnader kan befaras uppkomma, både nationellt och inom Europa. NNR frågar sig också om AmV avses vara den enda myndighet att tillsyna detta område, d.v.s. kan Kemikalieinspektionen få en roll i sammanhanget. Dessa frågor behöver adresseras ingående i konsekvensutredningen.

För att remissinstanserna ska kunna bilda sig en god uppfattning om hur de olika branscherna berörs av förslaget behöver konsekvensutredningens avsnitt 6. utvecklas. I avsnittet räknas några branscher upp, såsom färgindustrin, tillverkning av lim, lack, skumisolering eller stoppning och plastvaror. NNR frågar sig vilka andra branscher som kan tänkas beröras, men i mindre omfattning. NNR frågar sig också hur många företag i respektive bransch som kan tänkas beröras. Dessa frågor behöver adresseras för att konsekvensutredningen ska bli mer komplett.

Slutsats

NNR finner att konsekvensutredningen behöver kompletteras på flera punkter innan AmV kan gå vidare med ärendet för beslut.

Näringslivets Regelnämnd NNR

August Liljeqvist